

Hanu Ancutei

Mihail Sadoveanu

Tehnica operei

Opera epica construita prin procedeul pov. in povestire. Autorul este insusi personaj al nuvelei, dar nu are un rol prea important , fiind martor la intamplarile povestite.

In povestirea cadru se fixeaza momentul, locul, si circumstantele ce i-au adus pe toti calatorii la han.

Hanul este situat pe malul Moldovei , la o rascruce de drumuri si de destine, in afara orasului. Actiunea se petrece pe la jumatatea secolului XIX. Pe aici treceau mai multi calatori , cu carutele ,si poposeau la hanul Ancutei pentru a se odihni , pentru a manca si mai ales pentru a-si povesti viata plina de peripetii, in jurul focului. Dorinta arzatoare de comunicare este un element unificator.

Deasemenea in povestirea cadru sunt povestite noua intamplari, de catre diversi calatori.

Hanul este vazut ca o cetate ,este umanizat , personificat si reactioneaza la miezul noptii ,cand da tarcoale Satana.

Hanul este mitic, fabulos ;el apartine legendei.

Momentul din nuvela este prezentat intr-un timp mitic, atunci cand tara era de un belsug nesfarsit , cu toamne extrem de bogate:

“rod in podgoriile din Tara –de jos ,de nu mai aveau vierii unde sa puie mustul”...

Spatiu si atmosfera unde se intalneau calatorii sunt mitice , fabuloase: “taberele de cara nu se mai istoveau,lautarii cantau fara oprire ,...cadeau doborati de truda si de vin... si la focuri oamenii si mesterii frigeau hartane de berbeci”.

Toata actiunea si atmosfera nuvelei sunt proiectate intr-un timp si spatiu mitic.

Sadoveanu porneste de la un modul deja existent: bogatia si belsugul nesfarsit al unei tari binecuvantate de Dumnezeu.

PERSONAJELE (portrete)

Sunt de un timp si spatiu mitic, pare ca nimic nu se schimba indiferent de cat timp trece si trasaturile lor se transmit la urmasi.

Faptul ca nimic nu se schimba da o senzatie de PERMANENTA.

Permanenta asemanare extrem de tulburatoare da senzatie de **arhetip** (omul vesnic).

In viziunea lui Sadoveanu natura e neschimbata si trasaturile fundamentale ale oamenilor raman la fel , indiferent de cat timp ar trece. El creaza arhetipuri, oameni nemuritorii, ce nu se lasa schimbati.el vrea sa exprime permanenta sufletului moldovenesc.

1. **Ancuta** – copie fidela a mamei sale. Era o fata tanara , sprintena , muncitoare, vicleana si descurcareata. Are aceasi infatisare cu a mamei si acelasi comportament ; are aceleasi reactii cum avea si mama ei in tinerețe.
2. **Ionel, comisul** – om bogat, (reiese din felul in care era imbracat) ,om trecut prin viata experimentat ,om ce nu poate fi inselat ,aprig .El ” rade cu tristeta” ,om cu multe necazuri in viata , nefericit. Era un om nestatornic , pribeag si treburile il purtau pe multe drumuri.

Era un justitiar, vroia sa i se faca dreptate, tenace , merge pana la capat cand vrea sa obtina ceva. Are simtul umorului, cand vorbeste cu Voda.

3. [Iapa](#) - animal mitic , pentru ca este comparat cu un cal din basme. Intregeste portretul lui Ionel. Este un pretins animal de vita nobila dar foarte slab , “numai piele si os”. Portretele personajelor sunt realizate dintr-o [perspectiva admirativa](#). Autorul este unul subiectiv iar toata nuvela este vazuta prin prisma sa.

LIMBAJUL

Tot limbajul din nuvela este **protocolar, ceremonios**, chiar ritualic:”stimate fete, domnilor”, “cinstiti prieteni”. Toate personajele imprumuta acest limbaj (inclusiv Sadoveanu). Intre limbajul personajului si cel al autorului nu este nici o diferenta adancirea ideii de arhetip.

Cele noua intamplari din povestirea cadru

1. [Iapa lui Voda](#) – povestita de comisar Ionita

El povesteste o intamplare din tineretea sa cand a trebuit sa mearga pana la Voda pentru a i se face dreptate , pentru niste pamant.

2. [Haralambie](#) - povestita de preot

Acest preot se ducea la moastele sfantului si a facut popas la Ancuta. Intamplarea pe care o va povesti, se intampla in copilaria sa, cand tatal sau, Haralambie, a fost ucis chiar de unchiul sau. Haralambie fura iar domnitorul a dat ordin sa fie omorat . Acesta este omorat chiar de fratele sau , care lucra in slujba domnitorului. Indiferent ca este vorba de fratele sau acesta isi face datoria, insa cu un pret imens. Gheorghie, unchiul peotului se retrage in munti si duce o viata de razes.

3. [Balaurul](#) – povestita de mos Leonte, zoderul

Era un boier Nastase Bolimir, caruia ii murisera deja doua neveste. Acesta se hotaraste sa se recasatoreasca, cu o fata foarte tanara si extrem de frumoasa. Dar care era malefica, diabolica si avea “cornite”.

Boierul afla ca fata il insela si vrea sa o omoare. Tatal lui mos Leonte ii spune fetei iar cand boierul vrea sa se razbune pe fata cerul se intuneca si un balaur, forta malefica, il omoara. Fata dispare. Felul in care a fost omorat boierul si disparitia fetei sunt doua enigme.

4. [Fantana dintre plopi](#) –povestita de capitanul Neculai Isac

Intamplarea se petrece in tineretea sa, cand poposea la han, cu vin. Cand se plimba prin padure, ajunge la corturile unor tigani. Aici o vede pe Marga, o tigancusa frumoasa si ii da un banut. Acesta se indragosteste de ea. Ei aveau ca loc de intalnire fantana dintre plopi. Barbatul este inselat, pentru ca fata erea pusa de tigani sa se intalneasca cu Neculai deoarece aveau de gand sa il jerfuiasca. Fata insa ii spune ce aveau de gand. Nu apuca insa sa plece pentru ca tiganii il ataca. Acesta este ranit in ochiul drept, dar reuseste sa ii alunge pe hoti,

5. [Cealanta Ancuta](#) – Ianache coropcarul, martor implicat

Povesteste cum un razes Tadruta Catana, aflat in slujba vornicului Bobeica se indragosteste de sora acestuia. El fugе impreuna cu Varvara, dar este prins si luat pentru judecta, pentru apoi a fi omorat. Pe fata vroiau sa o inchida intr-o manastire. Barbatul reuseste sa evadeze. In acest timp Ianache, care pleca din targ, se intalneste pe drum cu fugarul. Todrita il obliga sa il duca la Hanu-Ancutei, unde planuia sa se ascunda. El

concepe un plan cu Ancuta si astfel barbatul reuseste sa o ia pe Varvara de la boier si sa fuga cu ea. Ianache nu este de acord cu fugarul si este indignat de comportamentul sau si de faptul ca Ancuta il ajuta.

6. Judet al sarmanilor –povesteste ciobanul de la Rarau

Barbatul povesteste cum a aflat ca nevasta il inselasa cu un boier din sat. Acesta a batut-o, dar a doua zi boierul, amantul femeii l-a batut ingrozitor, chiar torturat si l-a izgonit din sat. Acesta s-a retras in munti Rarau, dar dupa un timp el a revenit in sat si si-a facut dreptate, omorandu-l pe boier. Crima savarsita, pare la acea vreme o **judecata dreapta**.

7. Negustor lipscan –povesteste un negustor

Acesta facea comert si calatorea in occident, pana in Germania sau Franta. El le povesteste ascultatorilor de la han toate noutatile pe care le vazuse: trenul, strazile asfaltate, casele cu etaj sau mancarurile specifice.

8. Orb sarac –povesteste un orb

Orbul, le povesteste cum , ramas orb de mic , s-a hotarat sa pribegasca prin lume, pentru a se redescoperii pe sine , pentru a putea intelege viata. Mai intai se intovaraseste cu niste ciobani care il invata sa cante la cimpoi, apoi intra in breasla unor cersetori care se prefceau a fi orbi pentru a castiga bani, apoi pleaca din tara cu niste tatars. Dorul de tara l-a facut sa se intoarca inapoi si sa revina la o viata stabila.

9. Istorisirea Zahariei ,fantanarul

Zaharia a fost chemat de un boier, Dimache Marza, sa ii faca o fantana, intr-o poiana deoarece acolo avea sa se organizeze o importanta vanatoare domneasca si era nevoie de apa. Barbatul a facut fantana si apa fost gustata chiar de Voda, care venise la vanatoare. Boierul Dimache Marza avea o fata, Agalita, care era indragostita de un mazil. Tatal nu era de acord cu aceasta iubire si fata, ii marturiseste lui Zaharia ca ar vrea sa se omoare, dupa ce se mai intalneste odata cu iubitul ei. Zaharia ii ajuta pe cei doi indragostiti, care se roaga lui Voda sa ii ajute si sa ii ierte. Cei doi tineri se casatoresc, iar nas este chiar Voda.

In viziunea lui Sadoveanu, civilizatia Ardealului este o civilizatie net superioara celei din Occident, pentru ca oameni sunt niste arhetipuri ce nu s-au lasat schimbate de vreme. Este o lume de legenda, care **desi primitiva, este un ascendent asupra tuturor civilizatiilor europene**.

Prezenta autorului in nuvela, da unitate.